

VLAREMA wijziging 5

Ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne, het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2008 tot uitvoering van titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid en het besluit van de Vlaamse Regering van 17 februari 2012 tot vaststelling van het Vlaams reglement betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen

Datum van goedkeuring	18 februari 2016
Volgnummer	2016 003
Coördinator + e-mailadres	Dirk Uyttendaele, dirk.uyttendaele@minaraad.be

Inhoud

Krachtlijnen	3
Procesbeschrijving.....	5
Dossierbeschrijving	6
Aanbevelingen	9
1 Algemene opmerkingen.....	9
2 Specifieke opmerkingen	10
2.1 Kwaliteitsborgingssysteem	10
2.2 De uitgebreide producentenverantwoordelijkheid en het collectief plan.....	12
2.3 Bepalingen over het beheer van de bijzondere afvalstof GFVO	15
2.4 Vervoer van afvalstoffen	18
2.5 Voorwaarden voor het vervoeren en inzamelen van en het handelen en makelen in afvalstoffen.....	19
Referentielijst	24

Krachtlijnen

Het advies bestaat uit algemene en specifieke opmerkingen. De Minaraad stemt in met de aanpak om een aantal gebundelde technische wijzigingen op gezette tijden in procedure te brengen. De Raad stemt ook in met de meeste wijzigingsvoorstellen, maar heeft bij een aantal toch bedenkingen.

In de voorafgaande procedure zijn slechts weinig raadsorganisaties betrokken en het is ook niet helemaal duidelijk wie wel inspraak heeft gehad. Voor het resterende deel van de procedure en voor komende procedures is meer inspraak nodig. Het is ook zinvol om in het dossier te duiden hoe de inspraak verlopen is en met welke partners.

Het spanningsveld tussen milieutechnische eisen en het duurzaam beheer van materiaalcringlopen en afvalstoffen verdient bijzondere aandacht. Zowel strenge milieutechnische eisen als het ontbreken van milieutechnische eisen kunnen een negatieve invloed uitoefenen op dat duurzaam beheer.

Rond de specifieke opmerkingen was er unanimiteit omtrent kwaliteitsborgingssystemen, omtrent de uitgebreide producentenverantwoordelijkheid en het collectief plan en omtrent het vervoer van afvalstoffen.

Kwaliteitsborgingssystemen voor het gebruik als bouwstof mogen niet leiden tot een te grote verantwoordelijkheid van de producenten. Met het oog op de verdere uitwerking van een reglement benadrukt de Raad dat een KBS in verhouding moet zijn met het risicoprofiel van de materiaalstroom.

De uitgebreide producentenverantwoordelijkheid van vier afvalstoffen was ingevuld via een collectief plan. Dat wordt nu geschrapt. In het bijzonder voor wegwerpluiers, een belangrijk afvalprobleem, blijkt de afstemming tussen het wijzigingsbesluit en het ontwerp Uitvoeringsplan huishoudelijke afvalstoffen en gelijkaardig bedrijfsafval onvoldoende. De schrapping van het collectief plan voor vier afvalstoffen is voor de Raad ook de aanleiding om de evaluatie van het instrument 'collectief plan' te vragen.

Omtrent het vervoer van afvalstoffen moet bekeken worden of een uitzonderingsclausule nodig is zoals die voorzien is voor het identificatieformulier.

Er werd geen unanimiteit bereikt over het beheer van gebruikte frituurvetten en oliën (GFVO) en over de voorwaarden voor het vervoeren en inzamelen van en het handelen en makelen in afvalstoffen (IHM).

De Raad was eensgezind over de schrapping van de producentenverantwoordelijkheid en het collectief plan voor GFVO en over de nood aan doelstellingen, toezicht en controle en een evaluatie. Er is geen eensgezindheid over de instantie die toestemming verleent om de inzameling bij een eindverkoper te organiseren.

Aangaande IHM is er een verschillend standpunt over de kwestie of het 'naleven van het gemeentelijk politiereglement' al dan niet een bijzondere voorwaarde voor IHM moet zijn.

Procesbeschrijving

Datum adviesvraag	21 december 2015
Naam adviesvrager + functie	Joke Schauvliege Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw
Rechtsgrond van de adviesvraag	D.A.B.M., art.112.1. §2, 2°
Adviestermijn	30 dagen na ontvangst
Samenwerking	Geen
Overlegcommissie	WCMG
Vergaderingen: soort + datum	14 januari, 4 en 11 februari 2016

De Minaraad en SERV ontvingen de adviesvraag op 22 december 2015. De adviestertermijn bedraagt dertig dagen. Gelet op de timing van de adviesvraag, net voor de kerstvakantie, was deze termijn voor de Raad niet haalbaar en vroeg hij uitstel tot 18 februari 2016.

De adviesvraag betreft niet enkel de vijfde wijziging van het VLAREMA, maar ook beperkte wijzigingen aan VLAREM II en aan het Milieuhandhavingsbesluit.

Dossierbeschrijving

Het dossier bij de adviesvraag bestond uit:

- Een Ontwerpbesluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne, het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2008 tot uitvoering van titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid en het besluit van de Vlaamse Regering van 17 februari 2012 tot vaststelling van het Vlaams reglement betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen;
- Drie bijlagen bij het ontwerpbesluit;
- Een nota aan de leden van de Vlaamse Regering;
- Het begrotingsakkoord van 4 december 2015;
- De reguleringssimpactanalyse (RIA) over acht wijzigingen m.n. over (1) de afschaffing van het collectief plan voor gebruikte frituurvetten en oliën, (2) voor afvallandbouwfolies, (3) voor gebruikte injectienaalden, (4) voor gebruikte wegwerpluiers, (5) over de invoering van een aanvaardingsplicht voor afgedankte matrassen, (6) over het kwaliteitsborgingsysteem voor bepaalde beoogde grondstoffen voor gebruik als bouwstof, (7) voor de verwerking van AEEA conform de Europese norm, (8) over de afbakening van de erkenningsplicht voor centra voor het depollueren ontmantelen en vernietigen van afgedankte voertuigen.

Het ontwerp van besluit bestaat uit 5 hoofdstukken en 53 artikels. Hoofdstuk 2 (art. 2 & 3) wijzigt VLAREM II¹, hoofdstuk 3, (art. 4) wijzigt het Milieuhandhavingsbesluit², hoofdstuk 4 (art. 5 t.e.m. 54) wijzigt het VLAREMA³. De hoofdstukken 1 en 5 bevatten respectievelijk 'Algemene bepalingen' (art.1) en slotbepalingen (art.55 & 56).

De wijziging van het VLAREMA heeft betrekking op:

- een verduidelijking omtrent PAK-houdende granulaten;
- het verbod van gebruik van PAK-houdend asfalt in bouwtoepassingen vanaf 1 mei 2019;

¹ Besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne

² Besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2008 tot uitvoering van titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid

³ Besluit van de Vlaamse Regering van 17 februari 2012 tot vaststelling van het Vlaams reglement betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen

- de lijst van grondstoffen waarvoor een kwaliteitsborgingssysteem opportuun is, alsook een verfijning van de voorwaarden van het kwaliteitsborgingssysteem;
- de invoering van een uitgebreide producentenverantwoordelijkheid voor afgedankte matrassen vanaf 1 januari 2018;
- een aanpassing van de bepalingen rond afgedankte voertuigen en een betere afbakening van de erkenningsplicht voor centra waar depollutie, ontmanteling en vernietiging van afgedankte voertuigen plaatsvindt;
- een aantal correcties en toevoegingen van bepalingen rond afgedankte EEA;
- het invoegen van de verplichting om te voldoen aan de Europese norm EN50625 vanaf 1 januari 2018 voor de verwerking van afgedankte EEA;
- een wijziging van de voorwaarden rond de verwerking van kwik;
- de afschaffing van de plicht tot het opstellen van een collectief plan voor gebruikte frituurvetten en –oliën, afvallandbouwfolies, gebruikte injectie-naalden en gebruikte wegwerpluiers;
- het invoegen van de mogelijkheid om naast de gemeentelijke inzameling, een alternatieve inzameling op te zetten van gebruikte dierlijke en plantaardige vetten en oliën van huishoudelijke oorsprong, mits voldaan wordt aan de gestelde voorwaarden;
- de omzetting van de Europese regels rond nieuwe bepalingen over de gevaarlijke eigenschappen en grenswaarden van afvalstoffen;
- de omzetting van de Richtlijn (EU) 2015/1127⁴;
- een toevoeging van een verplichting aan inzamelaars, handelaars en makelaars (IHM's) om met een geregistreerde vervoerder samen te werken met toevoeging dat kennisgevers⁵ niet hoeven te beschikken over een geactualiseerd intern kwaliteitsborgingssysteem;
- het schrappen van de verplichting aan inzamelaars, handelaars en makelaars van het opleggen van een certificaat als vervoerder van brandblusmiddelen;
- het versoepelen van de voorwaarden voor de kennisgever indien hij akkoord gaat met de digitale verzending van de bijlagen bij het kennisgevingsformulier via het door OVAM beschikbaar gestelde webloket;

⁴ RICHTLIJN (EU) 2015/1127 VAN DE COMMISSIE van 10 juli 2015 tot wijziging van bijlage II bij Richtlijn 2008/98/EG van het Europees Parlement en de Raad betreffende afvalstoffen en tot intrekking van een aantal richtlijnen

⁵ "Kennisgever" wordt gedefinieerd in art. 2, 15° van Verordening (EG) Nr. 1013/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 14 juni 2006 betreffende de overbrenging van afvalstoffen. <http://www.ovam.be/sites/default/files/Verordening%201013-2006-EG.pdf>

- het terug invoegen van een foutief verwijderd artikel over dierlijke bijproducten en afgeleide producten;
- de omzetting van Richtlijn (EU) 2015/2087⁶;
- een aantal kleine redactionele of inhoudelijke aanpassingen of verduidelijkingen.

De belangrijkste wijzigingen ten gevolge dit besluit zijn gevat door de acht omvattende ingrepen waarvoor een RIA aan het dossier is toegevoegd.

⁶ RICHTLIJN (EU) 2015/2087 VAN DE COMMISSIE van 18 november 2015 houdende wijziging van bijlage II van Richtlijn 2000/59/EG van het Europees Parlement en de Raad betreffende havenontvangstvoorzieningen voor scheepsafval en ladingresiduen

Aanbevelingen

1 Algemene opmerkingen

- [1] **Akkoord met de aanpak.** De Raad vindt het een goed principe om een aantal technische wijzigingen te bundelen tot een pakket van wijzigingen en die vervolgens op gezette tijden in procedure te brengen.

De Raad gaat in grote lijnen akkoord met de meeste van de voorgestelde wijzigingen. Bij een aantal voorstellen formuleert de Raad in onderstaande alinea's bedenkingen of stellen zij bijstellingen ervan voor.

- [2] **Voorafgaande inspraakprocedure is niet bekend.** De Raad stelt vast dat voorafgaand aan het voorleggen van het voorontwerp aan de Vlaamse Regering een inspraakprocedure is uitgerold om de voorstellen te ontwikkelen. Bij deze voorbereiding blijken slechts weinig raadsorganisaties van Minaraad betrokken te zijn geweest. Een kort maar duidelijk overzicht van deze procedure is niet in het dossier opgenomen. Het is bijgevolg voor het grootste deel van de raadsorganisaties niet duidelijk hoe deze procedure is verlopen, wie er bij betrokken werd en welke impact ze had.

Meestal is de voorafgaande inspraakprocedure wel min of meer duidelijk voor de meerderheid van de raadsleden. Bijvoorbeeld naar aanleiding van de VLAREM-trein 2015 werd verwezen naar een voorafgaand openbaar onderzoek, soms is een overlegplatform betrokken, enz. Indien de gevolgde procedure, zoals bij de voorliggende VLAREMA-trein, niet zo helder is voor een breed palet van middenveldorganisaties of andere vertegenwoordigende organisaties, dan is het meer dan zinvol dat een korte beschrijving van de voorafgaande inspraakprocedure in het dossier wordt opgenomen.

De Raad vraagt ook dat in de verdere procedure van de lopende wijziging en in de komende wijzigingsprocedures meer, en op meer transparante wijze, overlegd zou worden met alle betrokken belanghebbenden. Indien dat niet gebeurt, zal dit aanleiding geven tot aanslepend ongenoegen, discussies en opmerkingen. Bij wijze van voorbeeld verwijst de Raad naar een opmerking over de technische en economische haalbaarheid van de toevoeging van een 6° criterium voor de samenstelling om de materialen, vermeld in bijlage 2.2, afdeling 2, als grondstoffen die bestemd zijn voor gebruik als bouwstof te beschouwen (art. 7 van het besluit)⁷.

⁷ In het eenheidsreglement voor gerecycleerde granulaten (Ministerieel Besluit van 1 juli 2014) zijn dwingende waarden opgenomen voor vlottende verontreiniging, niet-vlottende verontreiniging en glas. Deze dwingende waarden worden via art. 2.3.2.1. § 1,6° ingeschreven voor alle grondstoffen die worden ingezet als bouwstof. De sectoren die niet in het overleg betrokken werden, merken op dat deze dwingende waarden (deels) technisch en economisch niet haalbaar zijn.

- [3] **Strengere milieutechnische eisen versus het gebruik van afvalstoffen.** De Raad stelt vast dat er een spanningsveld bestaat tussen het opleggen van milieutechnische eisen en het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen, die beide beoogd worden door het Materialendecreet en het VLAREMA. Milieutechnische eisen kunnen tot hogere kosten leiden, verantwoordelijkheden in de afvalstromen (ver)leggen, ingrijpen op de vertrouwelijkheid van bepaalde industriële procédés, ... Daardoor kunnen zij een negatieve invloed uitoefenen op het hergebruik, de recyclage of de nuttige toepassing van afvalstoffen en de ontplooiing ervan in de praktijk afremmen. Anderzijds kan een gebrek aan milieutechnische eisen de recyclage bemoeilijken (bv. omtrent de aanwezigheid van SVHC⁸ in te recycleren materialen). De Raad benadrukt dat een afweging tussen beide doelen cruciaal is voor een optimale invulling van de doelstellingen uit het Materialendecreet (art. 4).

2 Specifieke opmerkingen

2.1 Kwaliteitsborgingssysteem

- [4] Artikel 9 van het besluit heft art. 2.4.1.3 over het kwaliteitsborgingssysteem op, terwijl art. 10 een nieuwe afdeling '2.5 Kwaliteitsborgingssysteem' invoegt.

Het kwaliteitsborgingssysteem moet meer zekerheid geven over de milieuhygiënische kwaliteit van de grondstof en moet de garanties verhogen dat de milieukwaliteit van de grondstof in overeenstemming zal zijn met de VLAREMA-eisen en met de voorwaarden van de grondstofverklaring (indien in de grondstoffenverklaring een kwaliteitsborgingssysteem als bijzondere voorwaarde wordt opgelegd cf. VLAREMA, art. 2.4.1.2.).

- [5] **Te veel verantwoordelijkheid bij de producenten van grondstoffen voor gebruik als bouwstof.** De Raad heeft enkele bedenkingen bij art. 2.5.2. § 1 omtrent de invulling van het kwaliteitsborgingssysteem, meer bepaald bij drie (van zeven) aspecten die minstens door het reglement voor de zelfcontrole door de producent moeten geregeld worden:

- *de acceptatiecriteria en de acceptatieprocedure die aangeven hoe de aard, de samenstelling en de verpakking van de geaccepteerde inputmaterialen worden beoordeeld en bijgestuurd als dat nodig is;* De Raad vraagt verduidelijking over de compatibiliteit van deze voorwaarden in relatie tot de confidentiële aard van sommige productie-

⁸ SVHC: Substances of Very High Concern (NL: zeer zorgwekkende stoffen)

processen en de daarbij gebruikte grondstoffen. Deze bedenking is o.a. van toepassing op de metallurgie.

- De Raad vraagt ook verduidelijking over de relevantie van acceptatiecriteria en acceptatieprocedure voor inputmaterialen die gekozen worden met het oog op de productie van een materiaal (bv. metalen) en niet om de productie van een afvalstof (bv. metaalslak) die mits een grondstofverklaring kunnen ingezet worden als bouwstof⁹.

de monitoring van het proces waaruit de grondstof voortkomt. Elke wijziging in het productieproces moet aan de OVAM gemeld worden; Aangezien ingrijpende wijzigingen onderworpen zijn aan een melding of vergunning, vraagt de Raad verduidelijking omtrent de wijzigingen die in het kader van een KBS moeten gemeld worden. De Raad veronderstelt dat enkel wijzigingen in de productiestap waar de secundaire grondstof effectief ontstaat relevant zijn. Deze meldingen moeten immers nuttig zijn voor de overheid en efficiënt op niveau van de producent.

- de monitoring van de grondstof en het gebruik van de grondstof. ... Bij gebruik van de grondstof in een mengsel moet ook het mengsel gecontroleerd worden. Monsternemingen en analyses worden op een deskundige wijze uitgevoerd. Als in de grondstofverklaring gebruiksvoorwaarden zijn opgelegd, geeft de producent aan hoe hij de gebruiker op de hoogte zal brengen van die verplichtingen. ...;

De Raad meent dat bij het afleveren door de producent van een grondstof die conform is aan de voorwaarden in de grondstofverklaring, de verantwoordelijkheid van de producent ook eindigt. Als de producent de gebruiksvoorwaarden van de grondstofverklaring aan de klant heeft meegedeeld bij overdracht van die bouwstof, dan wordt het de verantwoordelijkheid van de afnemer om die voorwaarden ook na te leven. Het is niet de taak van een producent om dat te gaan controleren.

Bovendien heeft de Raad ook in deze situatie twijfel over het samengaan van deze voorwaarde met de regels van de confidentialiteit, meer bepaald aangaande de productieprocessen bij de gebruiker van de grondstoffen.

[6] **Een KBS in verhouding met het risicoprofiel van de materiaalstroom.** De Raad stelt vast dat art. 2.5.1. bepaalt dat grondstoffen voor

⁹ Bij metallurgische processen heeft de samenstelling van de inkomende metaalhoudende grondstoffen, die in het recyclageproces gaan, geen relatie met de samenstelling van de secundaire grondstoffen (in dit geval slakken). Voor de inkomende grondstoffen zouden eigenlijk de slakken zelf beschouwd moeten worden, waarop een kwaliteitscontrole dient doorgevoerd te worden, eerder dan de inkomende metaalhoudende grondstoffen die in het recyclageproces gaan.

gebruik als bouwstof, afkomstig van de behandeling van afvalstoffen, moeten behandeld worden volgens een kwaliteitsborgingssysteem. De Raad neemt ook akte van de aankondiging dat de minister een reglement opstelt voor de zelfcontrole en de externe controle. Uiteraard kan in dat reglement nog de nodige verfijning aangebracht worden.

Dat neemt echter niet weg dat uit het ontwerpbesluit niet blijkt dat een onderscheid zou gemaakt worden omtrent de toepassingsgraad van de aspecten voor de zelfcontrole naargelang de milieuhygiënische kwaliteit van de grondstof. De Raad acht het aangewezen dat daarmee rekening wordt gehouden en dat deze intentie zo mogelijk wordt aangevuld in de Nota aan de leden van de Vlaamse Regering en zo nodig tot uiting komt in het besluit. De Raad benadrukt nogmaals dat een KBS in verhouding zijn moet tot het risicoprofiel en tot de meerwaarde die het oplevert (voor motivatie zie [3]).

Gelet op de eerste ervaringen van kwaliteitsborgingssystemen (voor gevaarlijke afvalstoffen en gerecycleerde granulaten) vraagt de Raad ook of hieruit lessen kunnen getrokken worden om het instrument verder te verfijnen.

De Raad wijst ten slotte ook op de nood aan een traceersysteem voor bouwstoffen met gebruiksbependingen, die zijn opgelegd via een grondstofverklaring, in beheer bij een externe, onafhankelijke materialenbeheersorganisatie. Inzake de concrete draagwijdte en inhoudelijke uitwerking van de tracering is overleg aangewezen met de betrokken sectoren (zie [2]).

2.2 De uitgebreide producentenverantwoordelijkheid en het collectief plan

- [7] Artikel 11 van het besluit heft in art. 3.1.1. vier aangewezen afvalstoffen op waarvoor een vorm van uitgebreide producentenverantwoordelijkheid geldt. In art. 17 t.e.m. 20 vervangt of schrapt het besluit de onderafdelingen 3.4.8., 3.4.10., 3.4.12., en 3.4.13. en de artikels waaruit deze onderafdelingen bestaan, m.b.t. de invulling van de uitgebreide producentenverantwoordelijkheid door middel van een collectief plan.

Art. 3.1.1. (cf Art. 11)	Geschrapte afvalstoffen	Onderafdeling
8°	Gebruikte dierlijke en plantaardige vetten en oliën van huishoudelijke oorsprong;	3.4.8. (cf. art. 17)
10°	Afvallandbouwfolies;	3.4.10. (cf. art. 18)

12°	Gebruikte injectienaalden;	3.4.12. (cf. art. 19)
13°	Gebruikte wegwerpluiers	3.4.13. (cf. art. 20)

[8] De respectievelijke motivaties voor het schrappen van de uitgebreide producentenverantwoordelijkheid verwijzen telkens naar de overeenstemmende Reguleringsimpactanalyse voor een uitgebreide motivering. Samengevat luiden ze als volgt:

- Gebruikte dierlijke en plantaardige vetten en oliën van huishoudelijke oorsprong (GFVO¹⁰): Alle betrokken actoren zijn er van overtuigd dat er geen stimuli vanuit het beleid meer nodig zijn om de inzameling van deze afvalstroom op hoog te niveau te houden. De hoge marktwaarde van de ingezamelde gebruikte dierlijke en plantaardige vetten en oliën zorgt voor voldoende aansporing en vormt op die manier eigenlijk een substituut voor wettelijke stimuli.
- Afvallandbouwfolies: Uit een evaluatie door de OVAM bleek dat van het collectief plan slechts een minimale impact op de selectieve inzameling uitging. Afvallandbouwfolies blijven wel opgenomen in de lijst van verplicht selectief in te zamelen bedrijfsafvalstoffen. Alleen de ondersteuning van de producenten hierin wordt opgeheven door de schrapping van het collectief plan.
- Gebruikte injectienaalden: De impact van het collectief plan op de graad van selectieve inzameling wordt minimaal ingeschat. Gebruikte injectienaalden, behorende tot het klein gevaarlijk afval, moeten wel nog steeds selectief ingezameld worden via een aangepast recipiënt (naaldcontainer). Enkel de sensibiliseringsplicht van de producenten hiervoor wordt opgeheven.
- Gebruikte wegwerpluiers: Het collectief plan is er niet in geslaagd om incentives te creëren om tot een meer hoogwaardige toepassing van afvalluiers te komen. De RIA vermeldt zelfs een negatieve trend in het productontwerp waardoor compostering van luiers geen mogelijkheid meer is¹¹. De aangewezen verwerking voor afvalluiers is daardoor nog steeds energetische valorisatie.

¹⁰ De correcte wettelijke benaming is 'gebruikte dierlijke en plantaardige vetten en oliën', maar de afvalstroom is gekender onder de benaming gebruikte frituurvetten en -oliën.

¹¹ Reguleringsimpactanalyse over de afschaffing van het collectief plan voor gebruikte wegwerpluiers: "... vergisten en composteren van luiers niet langer economische haalbaar is door de afname van de hoeveelheid papier en cellulose. De wegwerpluiers bevatten meer super absorberende polymeren die een negatieve invloed hebben op de compostering", p.10.

[9] **Betere afstemming tussen de wijziging van VLAREMA en het Uitvoeringsplan Huishoudelijke afvalstoffen en gelijkaardige bedrijfsafvalstoffen.** De Raad stelt vast dat ondanks de schrapping van de producentenverantwoordelijkheid er nog steeds een problematiek blijft bestaan voor de specifieke afvalstoffen en dat de RIA's dat ook aangeven.

Bijvoorbeeld voor wegwerpluiers: *"Jaarlijks wordt ongeveer 75.000 ton lui-er- en incontinentieafval geproduceerd door de huishoudens en 28.000 ton door de professionele sector (o.a. verzorgingssector en kinderopvang). Lui-ers vormen een significante fractie van het huishoudelijk restafval (ongeveer 10%). Dit afval wordt nagenoeg integraal verwijderd via het restafval en afgevoerd naar afvalverbrandingsinstallaties. ... moet het in het kader van het Vlaams afval- en materialenbeleid de ambitie zijn om meer hoogwaardigere verwerking in de toekomst na te streven."* Het ontwerp Uitvoeringsplan huishoudelijk afval en gelijkaardig bedrijfsafval (p.49) vermeldt zelfs dat de hygiënische fractie 11,5% van het huishoudelijk restafval vertegenwoordigt.

De Raad stelt daarnaast ook vast dat de noodzaak van een specifiek beleid voor die stromen erkend wordt. De RIA beveelt desondanks toch de afschaffing aan van het collectief plan (voor wegwerpluiers), zonder nieuwe beleidsinitiatieven en concludeert zelf dat dit niets bijdraagt tot het Vlaams materialenbeleid. De Nota aan de Leden van de Vlaamse Regering verwijst naar de RIA voor de motivatie (art. 20 van het besluit).

De RIA's vermelden trouwens een aantal mogelijke opties voor nieuwe beleidsmaatregelen aangaande de betrokken afvalstromen. Omtrent wegwerpluiers stelt de RIA vier opties voor. Zonder een nauw verband te leggen met die opties voor nieuwe beleidsmaatregelen wordt er ook op gewezen dat eerst innovaties nodig zijn inzake verwerkingstechnieken en/of productsamenstelling (ecodesign). Zoals de RIA ook aangeeft, is: *"... dit voorstel niet het resultaat is van een uitgebreide screening en studie voor dit specifieke geval noch dat er een politieke consensus bestaat over de mogelijke invoering ervan."*

Het Ontwerp Uitvoeringsplan huishoudelijk afval en gelijkaardig bedrijfsafval besteedt eveneens aandacht aan het optimaliseren van de materiaalketen voor wegwerpluiers en incontinentiemateriaal (7.4, p.49). De daarin beoogde doelstelling is een daling van de hoeveelheid restafval via actie 22: *"Via ketensamenwerking zal de OVAM, samen met de ketenpartners de kansen en belemmeringen onderzoeken voor het sluiten van de materiaalketen van wegwerpluiers en incontinentiemateriaal. De focus ligt op ontwerp van het product in functie van betere scheiding en recyclage en minder gebruik van primaire grondstoffen."* Het is alleszins niet duidelijk of er een verband is tussen deze actie 22 en de in de RIA voorgestelde opties voor nieuwe beleidsmaatregelen. De Raad staat alleszins achter het princi-

pe om de kwestie van het productontwerp centraal te stellen en vragen op zijn minst een afstemming tussen beide dossiers in het kader van de Nota aan de Leden van de Vlaamse Regering aangaande de wijziging van het VLAREMA.

- [10] **Evalueer het instrument 'Collectief plan'.** De Raad besluit dat het instrument van de producentenverantwoordelijkheid (UPV) niet voor alle aangeduide afvalstoffen gefunctioneerd heeft zoals verwacht en dat het voor andere (vb. GFVO) zijn nut bewezen heeft maar wellicht geen bijdrage meer zal leveren in de toekomst. De Raad wijst er op dat de schrappingen van de collectieve plannen, die in feite een zeer beperkte invulling zijn van het concept UPV, de nodige vragen oproept over de effectiviteit van het betreffende instrument. Daarom vraagt de Raad om te evalueren wat precies de effectiviteit is van collectieve plannen als concrete invulling van UPV, en te bepalen of deze invulling in de Vlaamse context nog relevant is.
- [11] **Blijf deze stromen opvolgen.** De Raad vraagt tevens om de evolutie in de betreffende stromen en de impact van de schrapping nauwgezet op te volgen. Gelijkijdig met de schrapping van het instrument van de producentenverantwoordelijkheid zou duidelijk moeten gecommuniceerd worden dat nieuwe maatregelen kunnen voorzien worden, op welke termijn ze zouden voorzien worden en zo mogelijk volgens welk principe ze zouden functioneren.

2.3 Bepalingen over het beheer van de bijzondere afvalstof GFVO

- [12] Het ontwerpbesluit voorziet de schrapping¹² van de uitgebreide producentenverantwoordelijkheid voor gebruikte dierlijke en plantaardige vetten en oliën van huishoudelijke oorsprong (art. 11 tot wijziging van art. 3.1.1.) en van het collectief plan (art. 17 tot wijziging van onderafdeling 3.4.8.). Tenslotte wordt een nieuwe onderafdeling ingevoerd voor gebruikte dierlijke en plantaardige vetten en oliën van huishoudelijke oorsprong (art. 39 tot invoering van onderafdeling 5.2.12.). Dit houdt in dat, naast de inzameling die de gemeente organiseert voor deze stroom van huishoudelijke afvalstoffen, elke actor op eigen initiatief een alternatieve inzameling kan opzetten die voldoet aan een aantal voorwaarden.
- [13] De RIA gaat uitsluitend over de afschaffing van het collectief plan. Jaarlijks worden ongeveer 61.000 ton frituurvetten en oliën op de Belgische markt gebracht. Een deel hiervan gaat verloren bij gebruik (30%), het resterende deel komt vrij als afval. In de nasleep van de dioxinecrisis is in 2004 een aanvaardingsplicht ingevoerd. Tot 2011 steeg de ingezamelde hoeveelheid in Vlaanderen met 60% (van 12.492 naar 19.875 ton).

¹² In feite gaat het om de vervanging door een producentenverantwoordelijkheid voor matrassen.

Door de stijgende waarde evolueerde de GFVO-stroom van een negatieve naar een (sterk) positieve restwaarde. Dat leidde al tijdens de aanvaardingsplicht tot discussie over de eigendomsrechten op de positieve waarde van de GFVO ingezameld op containerparken. Een aanpassing van het wettelijk kader drong zich op. In 2012 werd de aanvaardingsplicht vervangen door de plicht tot opstellen van een collectief plan door de producenten. Tot op heden werden de doelstelling, ongeacht het toegepaste instrument, steeds gehaald. Wel blijkt dat het steeds moeilijker wordt om de selectieve inzameling verder te laten stijgen.

De RIA beveelt de afschaffing van het collectief plan aan, zonder nieuwe beleidsinitiatieven. Deze conclusie steunt op de overtuiging dat er geen beleid nodig is om de inzameling op hoog te niveau te houden. De hoge marktwaarde van de ingezamelde GFVO zorgt voor voldoende incentives en vormt zo een alternatief voor wettelijke stimuli. De conclusie wordt gedragen door alle betrokkenen. Alternatieve beleidsinitiatieven (aanvaardingsplicht, statiegeldsysteem) hebben vermoedelijk nog wel een potentieel om bijkomende inzameling te realiseren. De kosten hiervan wegen echter niet op tegen de baten.

Enkel de verplichtingen in het kader van het collectief plan komen te vervallen. De andere wettelijke bepalingen blijven bestaan. Zo blijven gebruikte frituurvetten en -oliën onder het klein gevaarlijk afval (KGA) en moeten ze verplicht selectief worden ingezameld.

- [14] De Nota aan de Leden van de Vlaamse Regering geeft geen toelichting of motivatie waarom naast de gemeentelijke inzameling in het kader van de zorgplicht elke natuurlijke persoon of rechtspersoon een inzameling van GFVO kan opzetten. Er wordt wel aandacht besteed aan de voorwaarden waaronder dat kan gebeuren, en aan de organisatie ervan.
- [15] **Akkoord met de schrapping van de producentenverantwoordelijkheid en het collectief plan voor GFVO.** De Raad neemt akte van het besluit van de RIA dat geen beleid nodig is om de inzameling van GFVO op een hoog niveau te houden. Daarom stemt hij in met de schrapping van de producentenverantwoordelijkheid en het collectief plan voor GFVO. Aangezien de baten van alternatieve beleidsinitiatieven om bijkomende inzameling te realiseren blijkbaar niet opwegen tegen de kosten, heeft de Raad er ook geen bezwaar tegen dat deze niet weerhouden worden.
- [16] **Kwantiteit verhogen en kwaliteit behouden voor inzameling GFVO.** De Raad leidt uit de RIA af dat er nog potentieel is om bijkomende inzameling te realiseren en anderzijds blijkt ook de wil om de hoeveelheid ingezamelde GFVO te verhogen. Voor de Raad is het ook duidelijk dat de doelstellingen voor de inzameling van GFVO inhouden dat het aandeel en de absolute hoeveelheid ingezameld GFVO in Vlaanderen verhogen, dat meer

gebruikers van dierlijke en plantaardige vetten en oliën voor huishoudelijk gebruik deelnemen en dat tegelijk de kwaliteit van het ingezamelde GFVO moet verbeteren of minstens op hetzelfde peil moet blijven.

- [17] **Een positieve restwaarde en meer inzamelpunten moeten daartoe bijdragen.** De Raad stelt vast dat de overheid voor het bereiken van die doelstellingen zich steunt *op de overtuiging dat er geen beleid nodig is om de inzameling op hoog te niveau te houden. De hoge marktwaarde van de ingezamelde GFVO zorgt voor voldoende incentives en vormt op die manier eigenlijk een substituut voor wettelijke stimuli.* De Raad vraagt zich af of deze opportuniteit zich wel zal verder zetten.

De Raad gaat ervan uit dat de hiervoor geformuleerde doelstellingen voor de inzameling ook heeft meegespeeld in de beslissing om de inzameling van GFVO uit te breiden van de gemeentelijke containerparken naar privé-terreinen van eindverkopers die dierlijke en plantaardige vetten en oliën voor huishoudelijk gebruik te koop aanbieden. De Raad zou het op prijs stellen, als het ook zo is, dat dit alsnog in de motivatie bij artikel 39 in de Nota aan de Leden van de Vlaamse Regering wordt opgenomen.

- [18] **Aandacht voor toezicht en controle is nodig.** Het ontwerpbesluit legt op welke informatie moet bijgehouden worden in een register (art. 5.2.12.2.) en dat er een jaarlijkse rapportageplicht is (art. 5.2.12.3.). Art. 5.2.12.3, §2 verplicht de eindverkopers en organisatoren om alle bijkomende informatie aan de OVAM te verschaffen als die dat nuttig acht voor de evaluatie en de controle van de inzameling, voornamelijk om de voorwaarden te controleren.

De Nota aan de Leden van de Vlaamse Regering toont aan dat de controle op de voorwaarden door de OVAM niet bepaald een prioriteit zal zijn: *"Er wordt niet voorzien in een systematische beoordeling (ex ante noch ex post) van opgezette inzamelingen. Ad hoc controles zijn uiteraard steeds mogelijk."*

De Raad vraagt zich af of de verwijzing naar een beperkt toezicht en controle een goed signaal is en wijzen er op dat de gemeentelijke diensten met politionele bevoegdheid hier ook een rol kunnen spelen. Het is daarom wenselijk dat een taakverdeling tussen alle mogelijke controlediensten wordt afgesproken.

- [19] **Een evaluatie in het vooruitzicht stellen.** Het spreekt voor zich dat de kwantitatieve en kwalitatieve doelstellingen voor de inzameling van GFVO moeten behaald worden en de voorwaarden moeten vervuld zijn. Daarom vraagt de Raad dat in overleg met alle belanghebbenden een evaluatie van de doelstellingen en voorwaarden wordt vastgelegd. Criteria voor die evaluatie zijn: ingezamelde hoeveelheid, mobiliteit, gebruik van de ingezamelde fractie, kwaliteit, ... Deze evaluatie moet niet enkel oog hebben voor de

resultaten die bereikt worden voor het Vlaamse Gewest, maar ook voor het aandeel daarin van de verschillende inzamelkanalen (containerparken, eindverkopers, ...).

[20] **Subsidiariteit.**

Standpunt VVSG, ACLVB en ACV

De organisaties stellen vast dat de Vlaamse overheid er voor kiest om de inzameling van GFVO bij eindverkopers toe te laten via een aanpassing van VLAREMA. In principe zou men die inzamelkanalen ook kunnen toestaan via een aanpassing van het model van gemeentelijk politiereglement zoals dat door de OVAM opgesteld wordt. Voor de organisaties draagt dit de voorkeur. Dit is een discussie over subsidiariteit tussen de verschillende overheidsniveaus verantwoordelijk voor het afvalbeleid in Vlaanderen. De organisaties stellen voor om het subsidiariteitsprincipe mee in acht te nemen bij de keuze van het wetgevend instrument om de inzameling van GFVO bij eindverkopers toe te laten, samen met de parameters controle op inzameling, continuïteit van inzameling, ...

Standpunt Voka, Boerenbond en UNIZO

De organisaties ondersteunen de keuze van de Vlaamse overheid om de inzameling van GFVO bij eindverkopers op Vlaams niveau te regelen. Zo worden voorwaarden vastgelegd die uniform zijn voor alle gemeenten.

Een opname van deze inzamelkanalen in het model van het gemeentelijke politiereglement is volgens de organisaties niet wenselijk. Dit ondermijnt enerzijds de uniformiteit aangezien elke gemeente vrij is om het gemeentelijk regelement aan te passen. Anderzijds houdt dit het risico in dat deze gemeentelijke regelementen stellen dat alle inzamelingen via de gemeentelijke kanalen dienen te verlopen.

2.4 Vervoer van afvalstoffen

[21] Artikel 6.1.1.3. van het VLAREMA bepaalt de algemene voorwaarden voor het vervoer van afvalstoffen door inzamelaars, afvalstoffenhandelaars of -makelaars en afvalstoffenproducenten. Door art. 41 van het ontwerpbesluit wordt daar een 4° voorwaarde aan toegevoegd:

"4° het vervoer van de afvalstoffen moet uitgevoerd worden door een vervoerder die geregistreerd is overeenkomstig artikel 6.1.2.1."

Dit lijkt voor gevolg te hebben dat alle vermelde actoren, inclusief alle afvalproducenten, voor het vervoer van hun afvalstoffen beroep moeten

doen op een geregistreerde vervoerder. De Raad vraagt zich af of dit gevolg ook zo bedoeld was.

- [22] De Raad verwijst naar art. 6.1.1.2. dat over het identificatieformulier gaat bij het vervoer van afvalstoffen. Onder paragraaf 1 van het bewuste artikel worden de uitzonderingen vermeld waarbij het identificatieformulier niet aanwezig moet zijn tijdens het vervoer: ophalingen van huishoudelijke afvalstoffen e.d., particulieren, zelfstandigen en kleine ondernemers die hun afvalstoffen naar een inzamelpunt brengen, ... afvalstoffen die in het kader van een terugnameplicht, aanvaardingsplicht, ...

Als gevolg van art. 6.1.1.2. moet bij elk vervoer van afvalstoffen een identificatieformulier aanwezig zijn, tenzij het vervoer gevat is door de uitzondering.

- [23] De Raad vraagt voor art. 6.1.1.3, 4° een gelijkaardige uitzondering. Indien deze toch reeds zou gevat zijn door een andere bepaling in het VLAREMA, dan is het zinvol dat te duiden in de Nota aan de leden van de Vlaamse Regering, in het andere geval is het wenselijk de uitzondering expliciet op te nemen.

2.5 Voorwaarden voor het vervoeren en inzamelen van en het handelen en makelen in afvalstoffen

- [24] Het reeds vermelde artikel 6.1.1.3. regelt de algemene voorwaarden die inzamelaars, handelaars of -makelaars (IHM) in afvalstoffen en afvalstoffenproducenten, die zelf regelingen treffen voor hun afvalstoffen, moeten naleven. Bijkomende verplichtingen voor (geregistreerde en niet-geregistreerde) inzamelaars, handelaars of -makelaars van afvalstoffen worden geregeld in art. 6.1.1.4.

Op basis van de bepalingen opgenomen in hoofdstuk 6 van VLAREMA kan de OVAM geen registratie als IHM weigeren. Bij overtreding van de voorwaarden voor IHM biedt art. 6.1.3.5 van het VLAREMA aan OVAM wel de mogelijkheid om een IHM-registratie te schorsen tot de einddatum van de registratie of andere maatregelen te nemen.

- [25] Het VLAREMA legt geen duidelijk verband met gemeentelijke politiereglementen op de inzameling van huishoudelijke afvalstoffen en vergelijkbare bedrijfsafvalstoffen¹³. Die reglementen worden wel vermeld in het Materialendecreet, art. 26, 3° lid: "*Met behoud van de toepassing van de bepalingen van dit decreet worden de ophaling en inzameling van huishoudelijke afvalstoffen bij gemeentelijk reglement geregeld*". Hiermee wordt

¹³ OVAM, Vlarema 5 – voorwaarden IHM, nota op vraag van de Minaraad, 4 februari 2016.

evenwel niet expliciet aangegeven dat een IHM het politiereglement moet respecteren.

- [26] De Raad nam kennis van een voorstel voor een aanvulling van de bijkomende voorwaarden voor IHM dat uiteindelijk de ontwerpversie niet gehaald heeft. Het betreft de toevoeging van een punt 3° aan art.6.1.1.4., eerste lid:

“het gemeentelijk politiereglement met betrekking tot de inzameling van huishoudelijke afvalstoffen naleven.”;

De Raad wijst er overigens op dat de verplichting om te voldoen aan het gemeentelijk politiereglement wel nog in de Nota aan de Leden van de Vlaamse Regering staat (Situering, 13de bullet, p.2).

Er zijn argumenten voor en tegen de opname van de naleving van het politiereglement door IHM in VLAREMA.

Standpunt BBL, VVSG, Natuurpunt, ACLVB en ACV

Gemeenten zijn bevoegd voor de organisatie van het beheer van alle huishoudelijke afvalstoffen die ontstaan op hun grondgebied. Ze hebben op grond van art. 135, §2 van de Gemeentewet immers tot taak te zorgen voor “de zindelijkheid” “op openbare wegen en plaatsen en in openbare gebouwen”, en in het algemeen te zorgen voor een goede ‘politie’ ten behoeve van de inwoners. Artikel 26 van het Materialendecreet bevestigt en preciseert een en ander door te stellen dat elke gemeente er, “al dan niet in samenwerking met andere gemeenten, zorg voor draagt dat de huishoudelijke afvalstoffen zo veel mogelijk worden voorkomen of hergebruikt, op regelmatige tijdstippen worden opgehaald of op een andere wijze worden ingezameld, en nuttig worden toegepast of verwijderd.” De ophaling en inzameling van huishoudelijke afvalstoffen wordt aldus geregeld bij gemeentelijk reglement, in uitvoering van het Materialendecreet (art. 26) en zijn uitvoeringsbesluiten.

Die gemeentelijke regierol over het huishoudelijk afval wordt wereldwijd erkend als één van de succesfactoren voor een effectief materialenbeleid¹⁴. Ze staat garant voor controleerbaarheid, handhaafbaarheid, continuïteit en toegankelijkheid van de afvaldienstverlening voor de gezinnen. Daarenboven werkt ze een efficiënte logistiek van het afvalbeheer in de hand.

¹⁴ UNEP, Global Waste Management Outlook, p. 349 (zie meer bepaald hoofdstukken 4.3.3, 5.3.1 en 6.3.1).

Die gemeentelijke regie hoeft niet te betekenen dat gemeenten ook zelf instaan voor het operationele beheer van dat huishoudelijk afval. Wel integendeel, vandaag besteden lokale besturen meer dan de helft van die activiteiten uit aan private bedrijven. Deze laatste hebben er baat bij dat hun contracten effectief gehonoreerd kunnen worden, en dat derden niet zomaar verschillende stukken kunnen afromen. Om dat te vermijden kunnen gemeenten via hun gemeentelijk reglement private initiatieven rond het beheer van huishoudelijk afval wel dege-lijk verbieden.¹⁵

Blijkens het antwoord van de OVAM op de vraag van de Minaraad om verduidelijking over de mogelijke voorwaarden tot schorsing van de registratie van IHM's, uitten zowel lokale besturen, beheersorganismen (Fost plus, Recupel, ...) als bedrijven de afgelopen jaren herhaaldelijk klachten over IHM's die huishoudelijk afval ophaalden bij huishoudens zonder daarvoor opdracht te hebben van de gemeente en dus wars van overeenkomsten of reglementen. De OVAM geeft aan momenteel onvoldoende te beschikken over een stok achter de deur om dergelijke praktijken te ontmoedigen. Ze stelt voor het niet naleven van het gemeentelijk politiereglement als voorwaarde op te nemen in art. 6.1.1.4 van VLAREMA, zodat bij blijvende inbreuken de schorsingsprocedure tot de mogelijkheden zou behoren.

De VVSG en BBL volgen de OVAM in haar analyse en stellen voor die maatregel inderdaad in de wetgeving in te bouwen. Daarbij is het van belang dat de voorwaarde aanleiding geeft tot maatregelen die proportioneel zijn met de aard, omvang en gevolgen van de niet-naleving. Het kan niet de bedoeling zijn om registraties van IHM's te schorsen voor kleine feiten. Een sanctie moet altijd in verhouding blijven tot het vergrijp. Veel belang wordt daarom gehecht aan een grondige motivatie in die gevallen waar de OVAM het opstarten van de schorsingsprocedure daadwerkelijk zou toepassen in de toekomst.

Standpunt Voka, Boerenbond en UNIZO

De organisaties stellen zich vragen bij de rol van gemeentelijke politiereglementen met betrekking tot de inzameling van huishoudelijke afvalstoffen.

¹⁵ Dit is de meerderheidsopvatting bij juristen bij lezing van het arrest van het Hof van Cassatie inzake VHS Europ (Arrest Nr. C.10.0148.N - 17.12.2010). Ze wordt gedeeld door de OVAM, herhaald in de nota aan de Vlaamse Regering bij VLAREMA (Situering, 13^e bullet, p.2), en ondersteund in 4 van elkaar onafhankelijke juridische analyses (van de kantoren Publius, Elegis, DLA en Monard-D'Hulst). Enkel kantoor LDR heeft een daarvan afwijkende mening en is van oordeel dat gemeenten geen private initiatieven rond beheer van huishoudelijk afval kunnen verbieden.

Eenzijds bestaat de theoretische mogelijkheid van 308 verschillende regelgevingen in Vlaanderen, waarbij telkens het risico bestaat dat het gemeentelijk reglement afbreuk doet aan de eigen Vlaamse wetgeving. Het is immers niet zeker of al die gemeentelijke reglementen, in alle aspecten die ze bestrijken, het Vlaamse afvalbeleid ondersteunen dan wel tegenwerken (bijvoorbeeld een gemeente die de regierol veel breder interpreteert dan hij wettelijk is of die - door het gewest niet gewenst - eisen zou opleggen voor het inzamelen van afvalstoffen). Dat leidt tot bestuurlijke vervuiling en ondermijnt de uniformiteit en helderheid van de Vlaamse regels.

Anderzijds heerst er vandaag discussie over wat deze gemeentelijke politiereglementen wel en niet mogen regelen. De organisaties menen alvast dat het gemeentelijk reglement voorwaarden mag stellen aan hoe inzamelingen moeten gebeuren (bv. respecteren van bepaalde uren, selectieve inzamelingen, enz.), maar oordeelt dat het niet kan dat deze reglementen een monopolie zouden voorzien dat alle inzamelingen dienen te gebeuren via de gemeentelijke kanalen waardoor anderen worden verboden een inzameling te doen. Zeker op privaat domein is een dergelijk verbod onbegrijpelijk. De zorgplicht houdt in dat de gemeente er moet voor zorgen dat alle burgers een oplossing hebben voor hun afval. Dit is iets anders dan een monopolie van dienstverlening. Het gevaar bestaat dus dat een politiereglement oneigenlijk wordt gebruikt. Bijgevolg bestaat ook het risico dat er proces-verbalen worden opgemaakt naar aanleiding van inbreuken op onwettige bepalingen uit het politiereglement.

De feiten waarvoor een proces verbaal wordt opgemaakt wegens een inbreuk op een politiereglement kunnen ook zeer verscheiden zijn. Het kan gaan over banale feiten of feiten betreffen die niet juridisch correct geïnterpreteerd zijn of die betrekking hebben op (delen van) politiereglementen die later geschorst worden. Het is dan ook gevaarlijk de loutere vaststelling van een inbreuk als beoordelingsgrond in te schrijven waarbij de gewichtigheid van de inbreuk geen rol lijkt te spelen. Een proces-verbaal kan uiteraard ook niet gelijkgeschakeld worden aan een veroordeling.

Kortom, omwille van de bovenstaande redenen, steunen de organisaties het voorstel niet om een inbreuk op het gemeentelijk politiereglement op te nemen als beoordelingsgrond om IHM's te schorsen. Bovendien stellen we vast dat de Vlaamse mogelijkheden om een IHM te schorsen reeds uitgebreid zijn. Mocht een uitbreiding toch wenselijk zijn, is het aangewezen dat het Vlaamse Gewest bijkomende voorwaarden stellen die uniform zijn over alle gemeenten.

Referentielijst

- Europees Parlement en de Raad, Verordening (EG) Nr. 1013/2006 van 14 juni 2006 betreffende de overbrenging van afvalstoffen.
<http://www.ovam.be/sites/default/files/Verordening%201013-2006-EG.pdf>
- OVAM, Ontwerp uitvoeringsplan voor Huishoudelijk Afval en Gelijkaardig Bedrijfsafval, 2008-2015, Mechelen, januari 2016
- OVAM, Reguleringsimpactanalyse over de afschaffing van het collectief plan voor gebruikte wegwerpluiers
- OVAM, Reguleringsimpactanalyse over de afschaffing van het collectief plan voor gebruikte frituurvetten en oliën (GFVO)
- OVAM, Vlarema 5 – voorwaarden IHM, nota op vraag van de Minaraad, 4 februari 2016.
- UNEP, United Nations Environment Programme, Global Waste Management Outlook, 2015